

[Indenrigs- og boligministeren.]

vrangvillige personer til at underkaste sig de behandlinger, som loven kræver. Det ærede medlem hr. Bjerre har måske fra sin gerning udenfor dette hus haft lejlighed til at se mere af denne side af lovens virkninger i praksis, end vi har haft i indenrigsministeriet. Vi har heller aldrig overfor det spørgsmål, det ærede medlem frøken Anna Westergaard rejste med hensyn til den faktiske adgang til lægevalg, haft vanskeligheder i indenrigsministeriet.

I det hele taget har loven ikke, såvidt det er mig bekendt, i den tid den har eksisteret, givet nogen som helst anledning til kritik, og jeg ser deri i og for sig en bekræftelse på, at den virker gnidningsfrit. Deri ligger måske også en beroligelse overfor den ængstelse, der kunne være ved at forlænge den gældende lov endnu i 5 år, men vi får altså nu lejlighed til i et udvalg at se nærmere på disse ting. Såvidt vi overhovedet kan skaffe de oplysninger, som udvalget måtte bede om, skal disse oplysninger naturligvis komme til udvalgets kundskab.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Ingeborg Hansen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i et udvalg på 15 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning
vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 472 af 1. oktober 1945 om svangerskabshygiejne.

(Lovforslaget findes i tillæg A: sp. 5489; fremsættelsen findes i tidenden sp. 622).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Dose: Som der allerede er redegjort for i bemærkningerne til lovforslaget og af den højtærede indenrigs- og boligminister, er dette lovforslag resultat af arbejdet indenfor det udvalg, der blev omtalt den 20. februar, da forslag til lov om udøvelse af jordemodergerning og forslag til lov om

distriktsjordemødre blev fremsat her i tinget. Det blev da nævnt, at det af indenrigsministeren nedsatte udvalg vedrørende fødselshjælp m. m. også havde udarbejdet retningslinier for en ændring af loven om svangerskabshygiejne.

Lovforslaget tilsigter at give svangre kvinder mulighed for fribefordring til jordemoderen til undersøgelse i den 37.—38. svangerskabsuge, og det nævnes, at det er meget vigtigt, at denne undersøgelse på dette sene tidspunkt af svangerskabet finder sted. Man fastslår tillige, at det, da staten i forvejen ifølge samme lov betaler udgifterne til de undersøgelser, som den svangre kvinde henholdsvis hos jordemoder og læge har ret til at få foretaget i svangerskabsperioden, også vil være naturligt, at staten betaler udgifterne til denne fribefordring. Udvalget regner med, at ca. halvdelen af dem, der kan være tale om, vil benytte sig af denne befordringsadgang, og man regner med en udgift på indtil ca. 200 000 kr. om året. Man anser det for at være meget værdifuldt at få denne undersøgelse foretaget, og man indfører derfor den efter min mening naturlige bestemmelse, at hvis den svangre kvinde har vanskeligt ved at komme til jordemoderen — der kan jo være vanskeligheder under svangerskabet —, da kan jordemoderen komme i hjemmet. Man peger endvidere på, at det i tilfælde af hjemmefødsel endog vil være en fordel, at jordemoderen ved dette besøg vil være i stand til at give nærmere vejledning om, hvorledes fødslen bedst kan tilrettelægges.

Udnyttelsen af den hidtidige lov har ladet lidt tilbage at ønske; loven har ganske vist kun været gældende en kortere årrække, men udvalget er dog opmærksom på, at mulighederne for at få foretaget disse undersøgelser ikke i tilstrækkelig grad er kommet disse kvinder for øre. Derfor har man planer om at gennemføre en vis propaganda for at henlede opmærksomheden på, hvor betydningsfuldt det er, at de gravide kvinder på dette område bliver hjulpet på bedst mulig måde. Man henviser her til folkeforsikringslovens bestemmelse om fribefordring, og det betyder, at vedkommende kan regne med, at befordringen kan betales af det offentlige, når hun bor udenfor en bestemt afstand fra jordemoderen. Man regner med et gennemsnit på ca. 5 kr. i befordringsudgift; beløbet skal udlægges af kommunen og betales af staten.

I fødselsudvalgets betænkning, som nu er tilstillet det angående forslag til lov om udøvelse af jordemodergerning nedsatte